

rierencs

guàrdia de corps

Hem vist al senyor Santaló, passejant per Girona, acompanyat de la corresponent guàrdia personal.

Caram quin luxe, senyor Santaló!

Tant que us estimen els gironins, i tantes precaucions!

la barreja

Acció Catalana anirà a les eleccions amb els comunistes, socialistes, sindicalistes, etc., etc.

Renegar de l'ideal i d'altres coses, només que per poguer governar d'una vegada. I ara només faltaria que les esquerres perdessin les eleccions, i s'haurien ben lluit.

el danton gironí

Estem freturosos de poguer escoltar la màgica paraula de l'esquerrà de tota la vida, en Camps i Arboix. Sabem de bona tinta, que davant de l'armari mirall ja comença a assajar poses i gestos d'efecte segur. A l'ensèms també s'aprèn de memòria frases que li sortiran del cor, i que no dubtem deixaran estupefacte a l'auditori.

la justícia és pels petits?

Els grans revolucionaris com Largo Caballero fa temps que estan en llibertat.

No farem cap comentari a aquest rierenc. Reflexioneu i us doneu compte de la injustícia humana.

mení el nom dels quals no escric aquí perquè això no és un periòdic pornogràfic ni *color esmeralda*.

...y aquí termina la historia de un loco conferenciante, que al querer decir verdades, de sa pell en féu tiretes.

NOTA: La conferència fou publicada en tots els diaris estrangers, com a prova de que boigs fan bitlles, però els comentaris són propietat de l'autor no quedant fet el dipòsit que marca "La Ley" (periòdic infantil).

El payo de la Maria de la O

pareu compte amb les butaques dels cines

No us ha passat mai que contemplant una pel·lícula interessant oïu de cop i volta soroll de roba esquinçada i instantàniament sentiu un pessic a la part més molsuda i delicada de la vostra persona. El soroll el produeixen les vostres calces i el dolor el sentiu al lloc on teniu un contacte més íntim amb la butaca.

Empipat pel dolor, i l'esparrec us fuig l'atenció que servàveu al film, i en aquells moments voldríeu tenir a l'abast de la mà a l'Empresari del local per demanar-li explicacions i perquè enfilés una agulla i us cusís el set.

Això que us conto si no us ha passat, us pot succeir el dia menys pensat a algun cine de la nostra Ciutat. Hi han butaques tan deteriorades, que si no poseu compte en triar-les, no us responc de l'integritat del vostre vestit o de la vostra carn.

Si aneu al Coliseu per exemple vigileu força i penseu que cada butaca pot ésser l'estri infernal que traïdorament converteixi els vostres pantalons en uns vulgars espolsadors. Alguns, escarmentats, exploren prudentment la butaca i no seuen fins que minucioses recerques porten a llur ànim el convenciment absolut de no haver-hi res de nou.

Malgrat tot coneixem algunes víctimes. El dissabte proppassat un amic nostre tingué l'original acudit d'anar al Coliseu; distretament s'assentà a una butaca on traïdorament sobressortia un clau almenys un centímetre. Quan cridà ail, ja la part sud de llurs pantalons lluien un monumental 14 —un set és poca cosa— (Precisament a causa d'aquesta obertura el nostre amic tragina un refredat que Déu n'hi do)

A una altra persona, coneguda nostra, el seient que estava mig partit, li donà un pessic tan crudel —també al sud— que en un instant veié amb tota claretat, les constel-

lacions i un eclipsi de lluna visible al Canadà.

Esglaiats i amb pena, veiérem també una nit, com un venerable senyor es debatia anguniosament dintre d'una butaca. Se li havia esfondrat el seient i mentre els genolls li tocaven la barba, la part posterior la tenia conectada a terra. Quan després de grans treballs conseguí lliberar-se d'aquella butaca-parany, esbufegant encara, s'assentà a la del costat i es veu que aquella nit estava de pega, perquè a l'anar-se a recalcar, li cedí el respall i caigué a la falda d'una senyora vídua d'un tinent de la reserva, que de l'ensurt es desmaià.

A fi d'evitar la reincidència de casos tan lamentables com els esmentats i desitjosos de posar en guardia al públic de bona fe, hem tingut la paciència de revisar totes les butaques, una per una, i fer una llista de les que tenen parany.

Rengle 7.— Butaca N.º 25: la del clau i el set.

Rengle 7.— Butaca N.º 18: la del pessic.

Rengle 10.— Butaca N.º 9: sense seient.

Rengle 11.— Butaca N.º 15: seient nou, (Aneu-hi d'hora si us voleu assentar).

Rengle 14.— Butaca N.º 10: surten dos claus.

Rengle 14.— Butaca N.º 14: còmoda, però a punt de trencar-se.

Rengle 15.— Butaca N.º 20: misteriosa. (Malfieu-vos).

Rengle 15.— Butaca N.º 10: traïdora. (No us bellugueu gaire).

Rengle 16.— Butaca N.º 11: mortal de necessitat.

Totes les demés són acceptables i podreu seure confiadament si no us apoieu amb força. Hi han algunes amb seient nou —són les més sol·licitades— que es distingeixen de seguida i a llarga distància per llur color blanc.

batraci.